

JEDNODUŠE POHÁDKY

IVETA DUŠKOVÁ

ILUSTROVALA: GABRIELA DUŠKOVÁ POPOVIČOVÁ

JednoDUŠE pohádky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Iveta Dušková

JednoDUŠE pohádky – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

JEDNODUŠE POHÁDKY

JEDNODUŠE POHÁDKY

JIVETA DUŠKOVÁ

ILUSTROVALA: GABRIELA DUŠKOVÁ POPOVIČOVÁ

Albatros

© Iveta Dušková, 2025

Illustrations © Gabriela Dušková Popovičová, 2025

ISBN tištěné 978-80-00-07861-8

ISBN e-knihy 978-80-00-07863-2 (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)

*Věnováno mým vnoučatům Táničce, Tobíkovi, Violce,
Kryštůfkovi, Kašparovi alias Olíkovi, Emílkovi, Edíkovi
a Teíkovi a možná i těm, kteří se k nám do rodiny přijít
teprve chystají.*

OB SA H

11

O bramboře

*Pohádka pro vnučku,
která se nerada myje*

O Alíkovi, Micce a Lízince

*Pohádka pro vnoučka,
který je mlsný a miluje zmrzlinu*

15

29

O dvojnici

*Pohádka pro vnučku, která si nevěří
a bojí se, že udělá chybu*

O mravenčí královně

*Pohádka pro vnoučka,
který miluje mravence*

41

54

O Šamprlíkovi a Krákorákovi

*Pohádka pro vnoučka,
který se rád bojí*

77

O veselém smutku

*Pohádka pro vnučku,
která má v sobě starou duši*

O Smíškovi

*Pohádka pro vnoučka,
který se rád směje*

86

96

O červeném autíčku

*Pohádka pro vnoučka,
který si rád vymýšlí hlouposti*

O obrovi a jeho hovínku

*Pohádka pro vnoučka,
který nechce spát,
a taky pro všechna vnoučata,
kterým babičky vypráví pohádky*

107

135

Povídání pro všechny,
kdo mají v sobě schované pohádky
a bojí se je přivést na svět

O BRAMBOŘE

Pohádka pro vnučku, která se nerada myje

Bylo, či nebylo? Tož sami posuďte.

V jedné malé vesničce žila holčička s babičkou. Dobře se jim vedlo, rády se měly a na zahrádce všelike bylinky a zeleninu pěstovaly.

Však jeden háček v tom jejich žití přece jen byl.

Ta holčička, říkejme jí třeba Andulka, se vůbec nechtěla mýt a hlavně si vůbec nechtěla mýt uši.

„Počkej, jednou ti za ušima vyrostou brambory,“ říkala její babička.

Ale Andulka se babičce smála: „To je hloupost, brambory rostou na poli nebo u nás na zahrádce.“

Jenže pak se jednoho rána probudila a ucítla, že ji pod hlavou něco tlačí. Podívala se tedy pod polštář i na polštář, ale nic neviděla. Pak si sáhla na uši a zděsila se. Jako velká náušnice jí z ucha visela brambora.

„Pomóc, pomóc!“ běžela s křikem za babičkou.

Babička se na ni jen smutně podívala: „Holka moje nebohá, vždyť jsem ti to říkala, když si ty uši neumyješ, tak ti tam vyrostou brambory. A je to tady.“

„Babičko, prosím tě, pomoz mi, takhle přece nemohu za kamarády. Budou se mi leda smát.“ A Andulka smutně pohlédla směrem k velké lípě, kde si vždy po obědě hrávala s dětmi z vesnice.

„Těžká rada, Andulko, no... leda bych z těch tvých brambor polévku uvařila.“ A jak babička řekla, tak také učinila. Výborná polévka to byla.

I jel kolem bohatý obchodník. Libou vůni polévky ucítil, z auta sesedl a do chalupy vkročil. „Jsem pocestný a hlad mám jako vlk. Rád zaplatím, když mne chutnou krmí po-
hostíte.“ Babička se ničemu nedivila a polévku hostu na-
lila. Ten první sousto do úst vložil a zajásal: „Nikdy jsem
nic tak lahodného nejedl. Ty brambory jsou neuvěřitelně
chutné. Odkud pocházejí?“ Babička se podívala na holčič-
ku, a protože babičky nikdy nelžou, odpověděla popravdě:
„Z uší mé vnučky Andulky.“

Bohatý obchodník byl na ledacos zvyklý, a tak ani nehnul
brvou a řekl: „Jsem nejbohatší obchodník s bramborami na
světě. A vaši vnučku angažuji do své firmy. Zařídím jí ten nej-
pěknější květináč v naší zimní zahradě a do toho ji zasadím.“

Andulka se těch slov strašně polekala. Rychle vyběhla
ven z chalupy a utíkala, co jen jí malé nožky dovolily. Ale
pak celá uondaná klesla do mechu a usnula. A když se pro-
budila... byla najednou ve své postýlce. Rychle si sáhla na
uši, ale po bramborách ani památky. „Cožpak se mi to celé
jen zdálo?“

Možná zdálo a možná taky ne. Tož sami posuďte!

Dobrou noc a hezké sny!

O ALÍKOVÍ, MICCE A LÍZINCE

*Pohádka pro vnoučka,
který je mlsný a miluje zmrzlinu*

„Babí, vyprávěj mi pohádku!“

„A jakou bys chtěl?“

„No o tom pejskovi, co chtěl všechno mít.“

„O pejskovi, co chtěl všechno mít? Tu asi neznám.“

„Ale znáš. Vždyť jsi mi ji už vyprávěla.“

„Jejda, ale já si na ni nepamatuju.“

„Babí, pamatuješ. Začínalo to: Byl jednou jeden domeček a v tom domečku bydleli pes Alík, kočka Micka a malé koťátko Lízinka.“

„Aha, už si vzpomínám. A u toho domečku měli zahrádku, kde pěstovali kytičky a taky zeleninu.“

„No, hlavně rajčátka, protože ty mám rád. S tou mozzarella. A taky dost často dělali tiramisu, protože to jim mooc chutnalo, jako mně. Jo a taky chodili na zmrzlinu, vanilkovo-čokoládovou. Třeba i pětkrát denně.“